

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 151

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

52. sējums
2009. gada 3. jūlijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	IETEIKUMI	
	Padome	
2009/C 151/01	Padomes ieteikums (2009. gada 9. jūnijs) par pacientu drošību, tostarp par veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksi un kontroli	1
2009/C 151/02	Padomes ieteikums (2009. gada 8. jūnijs) par rīcību reto slimību jomā	7
	ATZINUMI	
	Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs	
2009/C 151/03	Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par priekšlikumu Padomes Regulai, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu	11

II *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Komisija

2009/C 151/04	Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK līguma 87. un 88. panta noteikumiem – Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu ⁽¹⁾	16
2009/C 151/05	Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK līguma 87. un 88. panta noteikumiem – Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu ⁽¹⁾	19

IV *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

Komisija

2009/C 151/06	Euro maiņas kurss	23
---------------	-------------------------	----

DALĪBVALSTU SNIEGTA INFORMĀCIJA

2009/C 151/07	Paziņojums par minimālo augstumu mobilo sakaru pakalpojumu izmantošanai gaisakuģos (MCA pakalpojumi) Austrijas teritorijas daļās, ko Austrija paziņojusi saskaņā ar Komisijas Lēmuma 2008/294/EK 4. pantu	24
---------------	---	----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

IETEIKUMI

PADOME

PADOMES IETEIKUMS

(2009. gada 9. jūnijs)

par pacientu drošību, tostarp par veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksi un kontroli

(2009/C 151/01)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

veselības aprūpē iegūtas infekcijas, un ka katru gadu 37 000 nāves gadījumu cēlonis ir šādas infekcijas.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 152. panta 4. punkta otro daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

- (4) Nepietiekama pacientu drošība ir gan nopietna sabiedrības veselības problēma, gan liels ekonomisks slogs ierobežotajiem veselības aprūpes resursiem. Liela daļa nevēlamo notikumu slimnīcās un primārajā aprūpē ir novēršama, jo lielāko daļu minēto notikumu izraisa sistēmiski faktori.

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

- (5) Šis ieteikums balstīts uz darbu pacientu drošības jomā, ko veic Pasaules Veselības organizācija (PVO) Pasaules pacientu drošības aliansē, Eiropas Padome un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO), un papildina šo darbu.

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Līguma 152. pantā paredzēts, ka Kopienas rīcība, kas papildina dalībvalstu politiku, ir vērsta uz to, lai uzlabotu sabiedrības veselību, veiktu cilvēku slimību profilaksi un novērstu draudus cilvēku veselībai.

- (6) Kopiena Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un attīstībai ⁽⁵⁾ atbalsta pētniecību veselības aprūpes sistēmu jomā, jo īpaši veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanas kvalitātes pētniecību (temats "Veselība"), pievēršot pastiprinātu uzmanību pacientu drošības jautājumam. Pēdējai jomai konkrēti pievēršas arī tematā "Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas".

(2) Lēš, ka dalībvalstīs no 8 % līdz 12 % hospitalizēto pacientu, saņemot veselības aprūpi, cieš no nevēlamiem notikumiem ⁽⁴⁾.

(3) Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ECDC) ir aplēsis, ka vidēji katram divdesmitajam hospitalizētajam pacientam, tātad 4,1 miljoniem pacientu gadā ES, rodas

- (7) Komisija Baltajā grāmatā "Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.–2013. gadam" (2007. gada 23. oktobris) pacientu drošība ir izvirzīta par jomu, kurā jārikojas.

⁽¹⁾ 2009. gada 23. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2009. gada 25. marta Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ 2009. gada 22. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽⁴⁾ Eiropas Komisijai izstrādātais tehniskais ziņojums "Uzlabojot pacientu drošību ES", ko 2008. gadā publicēja RAND Corporation.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1982/2006/EK (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads (OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.)).

- (8) Pierādījumi liecina, ka dalībvalstu paveiktais efektīvu un vispusīgu pacientu drošības programmu izstrādē un īstenošanā atšķiras⁽¹⁾. Tāpēc ar šo ieteikumu plānots izveidot pamatu, lai stimulētu politikas izstrādi un nākotnes rīcību dalībvalstīs un starp tām, tādējādi pievēršoties svarīgākajiem pacientu drošības jautājumiem, ar ko saskaras ES.
- (9) Pacientiem būtu jāsniedz informācija un pilnvaras, iesaistot viņus pacientu drošības procesā. Viņi būtu jāinformē par pacientu drošības standartiem, paraugpraksi un/vai drošības pasākumiem uz vietas un par to, kur atrodama viegli saprotama un vispusīga informācija par sūdzībām un atbildzināšanas iespējām.
- (10) Dalībvalstīm būtu jāizveido, jāuztur vai jāuzlabo vispusīgas ziņošanas un mācību sistēmas, lai nevēlamo notikumu izplatības pakāpi un iemeslus varētu konstatēt, tādējādi radot iespēju izstrādāt efektīvus risinājumus un rīcības veidus. Pacientu drošības jautājums būtu jāietver veselības aprūpes darbinieku izglītības un apmācības sistēmā, jo viņi sniedz aprūpi.
- (11) Kopienas mērogā būtu jāvēc salīdzināmi un apkopoti dati, lai izstrādātu efektīvas un pārredzamas pacientu drošības programmas, struktūras un politiku, un būtu jāizplata paraugprakse starp dalībvalstīm. Lai veicinātu savstarpēju mācīšanos, dalībvalstīm sadarbībā ar Eiropas Komisiju jāizstrādā vienota pacientu drošības terminoloģija un vienoti rādītāji, ņemot vērā attiecīgo starptautisko organizāciju darbu.
- (12) Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju rīki, piemēram, elektroniskās slimības vēstures vai e-receptes, var uzlabot pacientu drošību, piemēram, sistemātiski uzraugot zāļu potenciālo mijiedarbību vai alerģijas. Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju rīku mērķim vajadzētu arī uzlabot zāļu lietotāju izpratni.
- (13) Būtu jāizstrādā valstu stratēģijas, kas papildina tās stratēģijas, kuras vērstas uz pienācīgu antibakteriālo preparātu izmantošanu⁽²⁾, valstu sabiedrības veselības mērķos iekļaujot veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksi un kontroli un izvirzot mērķi samazināt veselības aprūpē iegūtu infekciju risku veselības aprūpes iestādēs. Ir svarīgi, lai valstu stratēģiju komponentu īstenošanai vajadzīgos resursus piešķirtu kā daļu no veselības aprūpes pamatfinansējuma.
- (14) Veselības aprūpē iegūto infekciju profilaksei un kontrolei vajadzētu būt ilgtermiņa stratēģiskai prioritātei veselības aprūpes iestādēs. Visos hierarhijas līmeņos un funkcijās būtu vajadzīga sadarbība, lai panāktu uz rezultātiem vērstu rīcību un organizatoriskas pārmaiņas, nosakot atbildības jomas visos līmeņos, nodrošinot atbalsta struktūras un tehniskos resursus vietējā līmenī un izstrādājot novērtēšanas procedūras.
- (15) Ne vienmēr pieejami pietiekami dati par veselības aprūpē iegūtajām infekcijām, lai veiktu izsmeļošus salīdzinājumus starp iestādēm, izmantojot uzraudzības tīklus, un lai uzraudzītu veselības aprūpē iegūtos patogēnus un novērtētu un izstrādātu politiku veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksei un kontrolei. Tāpēc veselības aprūpes iestāžu līmenī un reģionālā un valstu līmenī būtu jāizveido uzraudzības sistēmas vai jāstiprina tās.
- (16) Dalībvalstu mērķim vajadzētu būt samazināt to cilvēku skaitu, kurus skārušas veselības aprūpē iegūtas infekcijas. Lai samazinātu veselības aprūpē iegūtas infekcijas, būtu jāveicina tādu veselības aprūpes speciālistu pieņemšana darbā, kas specializējušies infekciju kontrolē. Turklāt dalībvalstīm un to veselības aprūpes iestādēm būtu jāapsver iespēja izmantot personālu, kas nodrošina saikni ar infekciju kontroles atbalsta speciālistu kliniku mērogā.
- (17) Dalībvalstīm būtu cieši jāsadarbojas ar veselības aprūpes tehnoloģiju nozari, lai veicinātu slimniekiem drošu konstrukciju izstrādi, kas samazinātu nevēlamu notikumu iespēju veselības aprūpē.
- (18) Lai sasniegtu iepriekš minētos mērķus pacientu drošības jomā, tostarp veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksi un kontroli, dalībvalstīm būtu jānodrošina ļoti vispusīga pieeja, vienlaikus apsverot, kuri ir visatbilstošākie elementi, kas reāli ietekmē nevēlamo notikumu izplatību un radīto slogu.
- (19) Kopienas rīcība iedzīvotāju veselības aprūpes jomā pilnīgi respektē dalībvalstu atbildību par veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un īstenošanu,

⁽¹⁾ Kopienas Sabiedrības veselības programmā (2003–2008) tiek finansēts projekts par pacientu drošības uzlabošanu Eiropā (SIMPATIE), (<http://www.simpatie.org>).

⁽²⁾ Piemēram, Padomes secinājumi par mikrobu rezistenci, kas pieņemti 2008. gada 10. jūnijā (dok. 9637/08).

AR ŠO IESAKA

piemērojot šajā ieteikumā šādas definīcijas:

“nevēlams notikums” – notikums, kā rezultātā rodas kaitējums pacientam;

“kaitējums” ir ķermeņa struktūras vai funkcijas apdraudējums un/vai kaitīga ietekme, ko tas izraisa;

“veselības aprūpē iegūtas infekcijas” – slimības vai patoloģijas, kas saistītas ar infekcijas izraisītāja vai tā produktu klātbūtni, uzturoties veselības aprūpes iestādēs vai veicot veselības aprūpes procedūras un ārstēšanu;

“pacienta drošība” – pacienta pasargātība no lieka vai potenciāla kaitējuma saistībā ar veselības aprūpi;

“procesa rādītājs” – rādītājs, kas attiecas uz to pasākumu ievērošanu, par kuriem ir notikusi vienošanās, piemēram, par higiēna, uzraudzība, standartizētas operatīvas procedūras;

“strukturāls rādītājs” – rādītājs, kas attiecas uz visiem resursiem, piemēram, personālu, infrastruktūru, komiteju;

AR ŠO IESAKA DALĪBVALSTĪM:

I. IETEIKUMI VISPĀRĒJOS PACIENTU DROŠĪBAS JAUTĀJUMOS

1. Atbalstīt valsts politikas un programmu izstrādi un pilnveidošanu pacientu drošības jomā,

- a) savā teritorijā izraugoties kompetentu iestādi vai iestādes vai kādu citu kompetentu struktūru vai struktūras, kas atbildīgas par pacientu drošību,
- b) ietverot pacientu drošību kā prioritāru jautājumu veselības politikā un programmās valsts, reģionālajā un vietējā līmenī,
- c) atbalstot drošāku un lietotājiem ērtu sistēmu, procesu un instrumentu izstrādi, tostarp informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu,
- d) regulāri pārskatot un atjauninot drošības standartus un/vai paraugpraksi, ko piemēro veselības aprūpē to teritorijā,
- e) veicinot veselības aprūpes speciālistu organizāciju aktīvu iesaisti pacientu drošībā,

f) ietverot īpašu pieeju, lai veicinātu drošus paņēmienus, kā novērst visizplatītākos nevēlamos notikumus, piemēram, ar medikamentiem saistītus notikumus, veselības aprūpē iegūtas infekcijas un komplikācijas ķirurģisku operāciju laikā vai pēc tām.

2. Piešķirt iedzīvotājiem un pacientiem pilnvaras un informēt viņus,

a) iesaistot pacientu organizācijas un to pārstāvjus politikas un programmu izstrādē par pacientu drošību visos atbilstīgos līmeņos,

b) izplatot pacientiem informāciju par:

i) spēkā esošiem pacientu drošības standartiem,

ii) riska, drošības pasākumiem, ko piemēro, lai mazinātu vai novērstu kļūdas un kaitējumu, tostarp par paraugpraksi un tiesībām uz apzinātu piekrišanu ārstēšanai, lai atvieglotu pacienta izvēli un lēmuma pieņemšanu,

iii) sūdzību procedūrām un pieejamajiem koriģējošiem pasākumiem un kompensācijas veidiem un par piemērojamiem noteikumiem un nosacījumiem;

c) apsverot iespējas pilnveidot pacientu pamatiemaņas pacientu drošības jomā, proti, pamatzināšanas, attieksme un vajadzīgās prasmes, lai panāktu drošāku aprūpi.

3. Palīdzēt izveidot un nostiprināt tādas nenosodošas ziņošanas un mācību sistēmas par nevēlamiem notikumiem, kuras

a) sniedz informāciju par kļūdu, nevēlamo notikumu un starpgadījumu izplatības pakāpi, to veidiem un iemesliem,

b) mudina veselības aprūpes darbiniekus aktīvi ziņot, izmantojot izstrādātos ziņošanas instrumentus, kas ir pārredzami, taisnīgi un neparedz sodus. Minētajiem ziņošanas instrumentiem būtu jāatšķiras no dalībvalstu disciplinārajām sistēmām un procedūrām attiecībā uz veselības aprūpes darbiniekiem, turklāt vajadzības gadījumā būtu jāprecizē tiesiskie jautājumi saistībā ar veselības aprūpes darbinieku atbildību,

- c) sniedz iespējas pacientiem, viņu radiem un citiem neoficiāliem aprūpētājiem ziņot par savu pieredzi,
- d) papildina citas ziņošanas sistēmas par drošību, piemēram, par farmakovigilanci un medicīnas ierīcēm, vienlaikus pēc iespējas izvairoties no ziņošanas dublēšanas.
4. Atbilstīgā līmenī veicināt veselības aprūpes darbinieku izglītību un apmācību pacientu drošības jomā,
- a) sekmējot visu veselības aprūpes iestādēs strādājošo veselības aprūpes speciālistu, citu veselības aprūpes darbinieku un attiecīgā pārvaldes un administratīvā personāla starpdisciplināro izglītību un apmācību pacientu drošības jomā,
- b) ietverot pacientu drošību pirmsdiploma un pēcdiploma studijās, apmācībās darba vietā un sekmējot veselības aprūpes speciālistu profesionālo izaugsmi,
- c) apsverot iespēju pilnveidot visu veselības aprūpes darbinieku un attiecīgā pārvaldes un administratīvā personāla pamatiemaņas pacientu drošības jomā, proti, pamatzināšanas, attieksme un vajadzīgās prasmes, lai panāktu drošāku aprūpi,
- d) sniedzot un izplatot informāciju visiem veselības aprūpes darbiniekiem par pacientu drošības standartiem, riska un drošības pasākumiem, ko piemēro, lai mazinātu vai novērstu kļūdas un kaitējumu, tostarp par paraugpraksi, kā arī sekmēt viņu iesaistīšanos,
- e) sadarbojoties ar organizācijām, kas iesaistītas veselības aprūpes profesionālajā izglītībā, lai nodrošinātu, ka pacientu drošībai pievērsts pietiekoši daudz uzmanības augstākās izglītības mācību plānos un norītošajās veselības aprūpes speciālistu mācībās un apmācībā, tostarp to prasmju pilnveidošanai, kas vajadzīgas, lai pārvaldītu un īstenotu tās pārmaiņas izturēšanās veidā, kuras vajadzīgas, lai, mainot sistēmu, uzlabotu pacientu drošību.
5. Klasificēt un noteikt pacientu drošības līmeni Kopienas mērogā, sadarbojoties savstarpēji un ar Komisiju,
- a) lai izstrādātu kopīgas definīcijas un terminoloģiju, ņemot vērā starptautiskus standartizācijas centienus, piemēram, Starptautiskā pacientu drošības līmeņa klasifikāciju, kuru šajā jomā izstrādājusi PVO un Eiropas Padome,
- b) lai izstrādātu ticamu un salīdzināmu rādītāju kopumu ar mērķi apzināt drošības problēmas, novērtēt tādas ieviešanas efektivitāti, kas ir vērsta uz drošības uzlabošanu, un sekmēt dalībvalstu mācīšanos citai no citas. Būtu jāņem vērā valsts līmenī izdarītais un starptautiskas darbības, piemēram, ESAO veselības aprūpes kvalitātes rādītāju projekts un Eiropas Kopienas Veselības rādītāju projekts,
- c) lai vāktu un kopīgi izmantotu salīdzināmus datus un informāciju par rezultātiem pacientu drošības jomā veida un skaita izteiksmē, tādējādi vienkāršojot savstarpēju mācīšanos un informējot par izvirzītajām prioritātēm, ar mērķi palīdzēt dalībvalstīm nākotnē informēt sabiedrību par attiecīgajiem rādītājiem.
6. Dalīties zināšanās, pieredzē un paraugpraksē, savstarpēji sadarbojoties un sadarbojoties ar Komisiju un citām attiecīgām Eiropas un starptautiskām struktūrām, par
- a) efektīvu un pārredzamu pacienta drošības programmu, struktūru un politikas izveidi, tostarp ziņošanas un mācību sistēmu izveidi, lai vērstos pret nevēlamiem notikumiem veselības aprūpē,
- b) pacientu drošības jomā veikto pasākumu un risinājumu efektivitāti veselības aprūpes iestāžu līmenī un novērtējumam par iespēju pārnest šos pasākumus citās jomās,
- c) savlaicīgiem galvenajiem brīdinājumiem pacientu drošības jomā.
7. Pilnveidot un veicināt pētniecību pacientu drošības jomā.
- II. PAPILDU IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ VESELĪBAS APRŪPĒ IEGŪTU INFEKCIJU PROFILAKSI UN KONTROLI**
8. Atbilstīgā līmenī pieņemt un īstenot stratēģiju veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksei un kontrolei ar šādiem mērķiem:
- a) īstenot profilakses un kontroles pasākumus valsts vai reģiona mērogā, lai atbalstītu veselības aprūpē iegūtu infekciju ierobežošanu, konkrēti –
- i) pēc vajadzības visās veselības aprūpes iestādēs ieviešot standartizētus infekciju profilakses un kontroles pasākumus, kas pamatoti ar riska pakāpi,

- ii) veicinot infekcijas profilakses un kontroles pasākumu saskaņotību starp veselības aprūpes sniedzējiem, kas ārstē vai aprūpē konkrētu pacientu, un informāciju par tiem,
- iii) pamatnostādnes un ieteikumus darot pieejamus valsts mērogā,
- iv) aicinot pārbaudīt profilakses un kontroles pasākumus, izmantojot strukturālos un procesu rādītājus, kā arī akreditāciju vai sertifikāciju rezultātus;
- b) uzlabot infekciju profilaksi un kontroli veselības aprūpes iestāžu līmenī, jo īpaši mudinot, lai veselības aprūpes iestādes piemērotu:
- i) infekciju profilakses un kontroles programmu, kurā iekļauti tādi aspekti kā organizatoriski un strukturāli noteikumi, diagnostikas un terapijas procedūras (piemēram, mikrobu rezistences novēršana), resursu prasības, uzraudzības mērķi, apmācība un pacientu informēšana,
- ii) piemēroti organizatoriskas vadības noteikumi, lai izstrādātu un pārraudzītu infekciju profilakses un kontroles programmu,
- iii) piemēroti organizatoriska kārtība un kvalificēts personāls, kā uzdevums būtu īstenot infekciju profilakses un kontroles programmu;
- c) izveidot vai nostiprināt aktīvas pārraudzības sistēmas
- i) valsts vai reģiona līmenī
- pēc vajadzības regulāri organizējot izplatības pētījumus,
- ņemot vērā, cik svarīga ir konkrētu infekciju veidu pārraudzība, lai izveidotu valsts atsaucē datus, ko papildina procesa vai strukturālie rādītāji stratēģijas izvērtējumam,
- organizējot savlaicīgu infekcijas atklāšanu un ziņošanu attiecīgai struktūrai, kā norādīts dalībvalsts mērogā, par satraucošiem ar veselības aprūpi saistītiem mikroorganismiem vai veselības aprūpē iegūtu infekciju sakopojumiem,
- saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem vai starptautiskiem noteikumiem⁽¹⁾ ziņojot par Kopienas vai starptautiskas nozīmes infekciju sakopojumiem vai infekciju veidiem,
- ii) veselības aprūpes iestāžu līmenī
- veicinot ļoti kvalitatīvu mikrobioloģisko dokumentāciju un slimības vēstures datus,
- veicot konkrētu infekciju veidu starpgadījumu uzraudzību, ko papildina procesuālie un strukturālie rādītāji, lai novērtētu infekciju kontroles pasākumu īstenošanu,
- apsverot iespēju izmantot konkrētu infekcijas veidu un/vai īpašu veselības aprūpē iegūto patogēnu paveidu uzraudzību, lai savlaicīgi atklātu satraucošus ar veselības aprūpi saistītus mikroorganismus vai veselības aprūpē iegūtu infekciju sakopojumus,
- iii) pēc vajadzības izmantojot uzraudzības metodes un rādītājus, ko ieteicis ECDC, un saslīmšanas gadījumu definīcijas, kas pieņemtas Kopienas līmenī saskaņā ar Lēmuma Nr. 2119/98/EC noteikumiem;
- d) veicināt veselības aprūpes darbinieku izglītību un apmācību,
- i) dalībvalsts vai reģiona līmenī nosakot un ieviešot specializētas infekciju kontroles apmācību un/vai izglītības programmas infekciju kontroles personālam un stiprinot citu veselības aprūpes darbinieku izglītību par veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksi un kontroli,
- ii) veselības aprūpes iestāžu līmenī
- regulāri nodrošinot visam veselības aprūpes personālam, tostarp pārvaldē strādājošajiem, apmācības par higiēnas un infekciju profilakses un kontroles pamatprincipiem,

⁽¹⁾ Piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 2119/98/EK (1998. gada 24. septembris) par epidemioloģiskās uzraudzības un infekcijas slimību kontroles tīkla izveidošanu Kopienā un Starptautiskie veselības aizsardzības noteikumi (OV L 268, 3.10.1998., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp.).

— regulāri nodrošinot personālam, kuram ir konkrēti uzdevumi saistībā ar veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksi un kontroli, padziļinātas apmācības kursus;

- e) uzlabot informāciju, ko veselības aprūpes iestādes sniedz pacientiem,
- i) darot pieejamu objektīvu un saprotamu informāciju par risku saslimt ar veselības aprūpē iegūtajām infekcijām, par veselības aprūpes iestāžu īstenotajiem pasākumiem, lai tās novērstu, un par to, kā pacienti var palīdzēt novērst minētās infekcijas,
- ii) nodrošinot speciālu informāciju (piemēram, par profilakses un kontroles pasākumiem) pacientiem, kas ir inficējušies ar veselības aprūpē iegūtajiem patogēniem,
- f) atbalstīt pētniecību tādās jomās kā epidemioloģija, nanotehnoloģiju un nanomateriālu pielietojums, jaunas preventīvas un terapijas tehnoloģijas un iejaukšanās un par infekciju profilakses un kontroles izmaksu lietderību.
9. Lai ieviestu saskaņotu stratēģiju, kas minēta 8. punktā, kā arī lai nodrošinātu informācijas apmaiņu un koordināciju ar Komisiju, ECDC, Eiropas Zāļu aģentūru un citām dalībvalstīm, apsvērt, kā varētu, ja iespējams līdz 2011. gada 9. jūnijam, izveidot starpnozaru mehānismu vai līdzvērtīgas sistēmas, kas atbilstu katras tās dalībvalsts infrastruktūrai, kura darbojas vai ir integrēta pašreizējā starpnozaru

mehānismā, kas izveidots saskaņā ar Padomes 2001. gada 15. novembra Ieteikumu 2002/77/EK par pienācīgu antibakteriālo preparātu izmantošanu cilvēkiem paredzētajās zālēs ⁽¹⁾, vai kas būtu integrējamas dalībvalsts infrastruktūrā.

III. NOBEIGUMA IETEIKUMI

10. Izplatīt šā ieteikuma saturu veselības aprūpes organizācijām, profesionālajām struktūrām un izglītības iestādēm, un aicināt tās ievērot tajā ierosinātās pieejas, lai radītu iespēju pārņemt tā pamatelementus ikdienas praksē.
11. Līdz 2011. gada 9. jūnijam ziņot Komisijai par tā īstenošanas norisi, un turpmāk pēc Komisijas pieprasījuma, lai veicinātu šā ieteikuma izpildes pārbaudi Kopienas līmenī.

AR ŠO AICINA KOMISIJU:

Līdz 2012. gada 9. jūnijam izstrādāt īstenošanas ziņojumu Padomei, kurā novērtē šā ieteikuma ietekmi, balstoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, lai novērtētu, cik efektīvi ir ierosinātie pasākumi, un vai ir vajadzīga turpmākā rīcība.

Luksemburgā, 2009. gada 8. jūnijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
Petr ŠIMERKA

⁽¹⁾ OV L 34, 5.2.2002., 13. lpp.

PADOMES IETEIKUMS

(2009. gada 8. jūnijs)

par rīcību reto slimību jomā

(2009/C 151/02)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 152. panta 4. punkta otro daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Retās slimības apdraud ES pilsoņu veselību, jo tās ir slimības, kas apdraud dzīvību vai izraisa hronisku invaliditāti un nav plaši izplatītas, un ir ārkārtīgi komplikācijas. Lai gan minētās slimības ir retas, ir tik daudz dažādu šo slimību paveidu, ka ar tām slimo miljoniem cilvēku.
- (2) Padomes 2006. gada 2. jūnija secinājumos par ES veselības aizsardzības sistēmu kopējām vērtībām un principiem noteikti principi un galvenās vērtības – universālums, piekļuve kvalitatīvai veselības aprūpei, taisnīgums un solidaritāte – ir ārkārtīgi būtiski pacientiem, kuriem ir retas slimības.
- (3) Kopienas rīcības programmu reto slimību, to skaitā ģenētisko slimību, jomā pieņēma laikposmam no 1999. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim ⁽³⁾. Šajā programmā definēts, ka retā slimība skar ne vairāk kā 5 no 10 000 cilvēkiem ES. Pamatojoties uz atjauninātu zinātnisku pārskatīšanu un ņemot vērā gan izplatību, gan saslimšanu biežumu, definīciju pilnveidos, izmantojot Kopienas Otrās veselības aizsardzības programmas ⁽⁴⁾ resursus.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 141/2000 (1999. gada 16. decembris) par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai ⁽⁵⁾ paredz, ka zālēm piešķir statusu “zāles retu slimību ārstēšanai”, ja tās domātas tāda veselības stāvokļa diagnosticēšanai, profilaksei vai ārstēšanai, kurš apdraud dzīvību vai izraisa hronisku invaliditāti, un statusa piemērošanas brīdī Kopienā skar ne vairāk kā 5 no 10 000 cilvēkiem.
- (5) Aprēķināts, ka šodien ir atklāti pieci līdz astoņi tūkstoši reto slimību, ar kurām dzīves laikā saslimst no 6 līdz 8 % iedzīvotāju. Citiem vārdiem sakot, lai gan katrai retajai slimībai ir maza izplatība, ar tām kopumā slimo no 27 līdz 36 miljoniem ES iedzīvotāju. Viņu vairākums slimo ar retām slimībām, kuras skar vienu no simts tūkstošiem cilvēku vai pat mazāk. Šādi slimnieki ir jo īpaši izolēti un neaizsargāti.
- (6) Retām slimībām raksturīga maza izplatība, tās ir specifiskas un tās skar daudzus cilvēkus, tāpēc ir vajadzīga vispārēja pieeja, kura balstītos uz īpašiem apvienotiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai nepieļautu augstu saslimstību vai priekšlaicīgu mirstību, ko iespējams novērst, kā arī uzlabotu slimnieku dzīves kvalitāti vai sociāli ekonomisko potenciālu.
- (7) Retās slimības bija viena no prioritātēm Kopienas Sestajā pamatprogrammā pētniecībai un attīstībai ⁽⁶⁾, un tās turpina būt prioritāte Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un attīstībai ⁽⁷⁾, jo, lai attīstītu jaunas reto slimību diagnostikas un ārstēšanas metodes, kā arī veiktu minēto traucējumu epidemioloģisko izpēti, ir nepieciešama vairāku valstu rasta pieeja, lai katrā pētījumā piedalītos vairāk pacientu.
- (8) Komisijas 2007. gada 23. oktobra Baltajā grāmatā “Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.–2013.gadam”, ar kuru izstrādā ES Veselības aizsardzības stratēģiju, atzīts, ka retās slimības ir prioritāte.

⁽¹⁾ 2009. gada 23. aprīļa Normatīvā rezolūcija (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽²⁾ 2009. gada 25. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1295/1999/EK (1999. gada 29. aprīlis), ar ko pieņem programmu Kopienas rīcībai attiecībā uz retām slimībām sabiedrības veselības aizsardzības rīcības jomā (1999–2003) (OV L 155, 22.6.1999., 1. lpp.). Lēmums atcelts ar Lēmumu Nr. 1786/2002/EK (OV L 271, 9.10.2002., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1350/2007/EK (2007. gada 23. oktobris), ar ko izveido otro Kopienas rīcības programmu veselības aizsardzības jomā (2008.–2013. gadam) (OV L 301, 20.11.2007., 3. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 18, 22.1.2000., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1513/2002/EK (2002. gada 27. jūnijs) par sesto Eiropas Kopienas pamatprogrammu attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem, kas veicina Eiropas pētniecības telpas izveidi un jauninājumus (no 2002. līdz 2006. gadam) (OV L 232, 29.8.2002., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1982/2006/EK (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) (OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.).

- (9) Lai valstīs, reģionos un vietējā līmenī labāk koordinētu un saskaņotu iniciatīvas cīņai ar retajām slimībām, kā arī uzlabotu pētniecības centru sadarbību, visus šīs jomas valsts rīcību varētu iekļaut reto slimību plānos vai stratēģijās.
- (10) Pēc *Orphanet* datubāzes datiem no tūkstošiem zināmo reto slimību, kuras iespējams klīniski konstatēt, patlaban Starptautiskajā slimību klasifikatorā (*ICD*) (10. versija) kodētas ir tikai 250 retās slimības. Tāpēc ir nepieciešams atbilstīgi klasificēt un kodificēt visas retās slimības, lai tās varētu atpazīt un atzīt valsts veselības aizsardzības sistēmās.
- (11) 2007. gadā Pasaules veselības organizācija (*PVO*) sāka *ICD* 10. versijas pārskatīšanu, lai 2014. gadā Pasaules veselības asamblejā pieņemtu tās jauno 11. versiju. *PVO* par tematiskās padomdevēju grupas priekšsēdētāju reto slimību jomā iecēla ES Reto slimību darba grupas priekšsēdētāju, kas piedalītos šajā pārskatīšanā, izvirzot priekšlikumus par reto slimību kodificēšanu un klasifikāciju.
- (12) Ja visām dalībvalstīm izdotos ieviest vienotu reto slimību identifikāciju, ES ieguldījums minētās tematiskās padomdevēju grupas darbā būtu krietni lielāks un rosinātu sadarbību Kopienā reto slimību jomā.
- (13) 2004. gada jūlijā izveidoja Komisijas Augsta līmeņa grupu veselības aizsardzības pakalpojumu un medicīniskās aprūpes jomā, lai sapulcinātu ekspertus no visām dalībvalstīm darbam ar praktiskiem ES valstu veselības aizsardzības sistēmu sadarbības aspektiem. Viena no šīs Augsta līmeņa grupas darba grupām galveno uzmanību tagad pievērš Eiropas references tīkliem (*ERT*) reto slimību jomā. Ir izstrādāti daži kritēriji un principi *ERT*, tostarp to nozīme cīņai ar retajām slimībām. *ERT* varētu būt arī izpētes un zināšanu centri, kas rūpējas par citu dalībvalstu pacientiem un vajadzības gadījumā nodrošina, ka ir iespējama turpmāka ārstēšana.
- (14) *ERT* ir sevišķi liela Kopienas pievienotā vērtība, jo minētās slimības ir retas, un tas nozīmē, ka pacientu skaits ir mazs un vienā valstī trūkst speciālo zināšanu. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi apkopot zināšanas Eiropas līmenī, lai nodrošinātu, ka visiem reto slimību pacientiem ir vienlīdzīgas iespējas saņemt precīzu informāciju, atbilstīgu un savlaicīgu diagnostiku un augstvērtīgu veselības aprūpi.
- (15) Eiropas Savienības Reto slimību darba grupas ekspertu grupa 2006. gada decembrī publicēja ziņojumu "Ieguldījums politikas izstrādē Eiropas sadarbībai par veselības aizsardzības pakalpojumiem un medicīnisko aprūpi reto slimību jomā", ko adresēja Augsta līmeņa grupai veselības aizsardzības pakalpojumu un medicīniskās aprūpes jomā. Ekspertu grupas ziņojumā *inter alia* izklāstīta speciālo zināšanu apzināšana nozīme un uzdevumi, kas šādiem centriem būtu jāpilda. Tāpat tika panākta vienošanās par to, ka principā un atbilstīgi iespējām būtu jāceļo zināšanām, nevis pašiem pacientiem. Daži šajā ziņojumā norādītie pasākumi ir ietverti šajā ieteikumā.
- (16) Izrādījies, ka sadarbība un zināšanu apmaiņa starp speciālo zināšanu centriem ir ļoti veiksmīgs veids, kā cīnīties ar retajām slimībām Eiropā.
- (17) Speciālo zināšanu centri varētu sniegt aprūpi pēc daudzdisciplināras pieejas, lai ņemtu vērā to, ka retās slimības izraisa komplikētus un atšķirīgus veselības stāvokļus.
- (18) Retās slimības, kuras raksturo neliels pacientu skaits un vajadzīgo zināšanu un speciālo zināšanu trūkums, ir atsevišķa joma, kurā īpaši liela nozīme ir Eiropas pievienotajai vērtībai. To var radīt īpaši tad, ja apkopo dalībvalstīs izkaisītās speciālās zināšanas par retajām slimībām.
- (19) Ārkārtīgi svarīgi ir nodrošināt, ka dalībvalstis aktīvi iesaistās dažu vienotu instrumentu izstrādē, kuri paredzēti Komisijas 2008. gada 11. novembra paziņojumā "Retās slimības – Eiropas mērogā risināmie uzdevumi", jo īpaši par diagnostiku un medicīnisko aprūpi un Eiropas pamatnostādnēm par populācijas skrīningu. Līdzīgi varētu rīkoties saistībā ar novērtējuma ziņojumiem par zāļu retu slimību ārstēšanai terapeitisko pievienoto vērtību, kuri varētu paātrināt cenu veidošanu valsts līmenī un tādā veidā ļaut reto slimību pacientiem ātrāk saņemt zāles retu slimību ārstēšanai.
- (20) *PVO* definēja, ka veidot pacientu atbildības apziņu ir "veselības priekšnosacījums", un mudināja "aktīvi sadarbīties un izstrādāt pacientu pašpalīdzības stratēģiju, lai uzlabotu hroniski slimo cilvēku veselību un dzīves kvalitāti." (!) Šajā ziņā neatkarīgu pacientu grupas ir svarīgas gan tāpēc, ka tās tieši atbalsta individuus, kuri sadzīvo ar slimību, gan tāpēc, ka tās veic kolektīvu darbu, lai uzlabotu reto slimību pacientu kopienas un nākamo paaudžu dzīves apstākļus kopumā.
- (21) Dalībvalstīm būtu jācenšas iesaistīt pacientus un pacientu pārstāvjus politikas procesos un jāmēģina sekmēt pacientu grupu darbības.

(!) <http://www.euro.who.int/Document/E88086.pdf>

(22) Izpētes un veselības aprūpes infrastruktūru attīstīšanai reto slimību jomā nepieciešami ilgtermiņa projekti un tāpēc arī atbilstīgs finansāls ieguldījums, lai ilgtermiņā nodrošinātu to ilgtspējību. Šāds ieguldījums acīmredzami palielinātu sinerģiju ar projektiem, kas izstrādāti saistībā ar Kopienas Otro programmu veselības aizsardzības jomā, Septīto pamatprogrammu pētniecībai un attīstībai un minētās programmas turpinošajām programmām,

atzīta, pamatojoties uz Starptautisko slimību klasifikatoru un ievērojot valsts procedūras.

4. Aktīvi līdzdarboties Eiropas Savienības viegli izmantojamas un dinamiskas reto slimību uzskaites sistēmas izveidē, kuras pamatā ir *Orphanet* tīkls un citi esošie tīkli, kā minēts Komisijas paziņojumā par retajām slimībām.

AR ŠO IESAKA DALĪBVALSTĪM.

I. PLĀNI UN STRATĒGIJAS RETU SLIMĪBU JOMĀ

1. atbilstīgā līmenī izveidot un īstenot plānus un stratēģijas reto slimību jomā vai apzināt piemērotus pasākumus citās sabiedrības veselības aizsardzības stratēģijās, lai censtos nodrošināt to, ka pacientiem ar retām slimībām ir piekļuve kvalitatīvai aprūpei, tostarp diagnostikai, ārstēšanai, adaptāciju tiem, kas ir slimi, un, ja iespējams, efektīvas zāles retu slimību ārstēšanai, un jo īpaši:

- a) pēc iespējas ātrāk un vēlams līdz 2013. gada beigām izstrādāt un pieņemt vispārēju un integrētu plānu vai stratēģiju, kuru mērķis ir dalībvalstu veselības aizsardzības un sociālajās sistēmās vadīt un strukturēt visus saistītos pasākumus reto slimību jomā;
- b) veikt pasākumus, lai esošās un gaidāmās iniciatīvas vietējā, reģionu un valstu līmenī iekļautu vispārējās pieejas plānos vai stratēģijās;
- c) plānos vai stratēģijās izvirzīt dažas prioritātes ar konkrētiem mērķiem un turpmākās rīcības mehānismiem;
- d) ņemt vērā, ka Eiropas projektā par valstu rīcību izstrādi reto slimību jomā (*EUROPLAN*) valstīs attiecīgās iestādes izstrādā pamatnostādnes un ieteikumus valsts pasākumiem reto slimību jomā, kuri Kopienas pirmajā rīcības programmā sabiedrības veselības aizsardzības jomā izraudzīti finansējumam no 2008. līdz 2011. gadam⁽¹⁾.

II. RETO SLIMĪBU ATBILSTĪGI DEFINĒŠANA, KODIFICĒŠANA UN UZSKAITĪŠANA

2. Kopienas mēroga politikas nolūkam izstrādāt vienotu reto slimību definīciju, kurā noteikts, ka tās ir slimības, kuras skar ne vairāk kā 5 no 10 000 cilvēkiem.
3. Censties nodrošināt, ka retās slimības tiek atbilstīgi kodificētas un ir atrodamas visās veselības aizsardzības informācijas sistēmās, tādējādi veicinot, ka valsts veselības aprūpes un zāļu iegādes kompensācijas sistēmās slimība ir pienācīgi

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1786/2002/EK (2002. gada 23. septembris) par Kopienas rīcības programmas pieņemšanu sabiedrības veselības aizsardzības jomā (2003–2008) (OV L 271, 9.10.2002., 1. lpp.).

5. Apsvērt visos attiecīgos līmeņos, tostarp Kopienas līmenī, atbalstīt, no vienas puses, specifiskus informācijas tīklus par slimībām, un, no otras puses, reģistrus un datubāzes epidemioloģiskiem nolūkiem, tajā pat laikā ņemot vērā neatkarīgu pārvaldību.

III. RETO SLIMĪBU IZPĒTE

6. Valsts un Kopienas sistēmās apzināt esošos pētījumus un pētījumu resursus, lai reto slimību jomā atspoguļotu jaunākos sasniegumus, izvērtētu pētniecības vidi un uzlabotu koordināciju ar Kopienas, valsts un reģionu līmeņa programmām.
7. Apzināt, kādas ir fundamentālo pētījumu, klīniskās izpētes, praktiskās izpētes un sociālās pētniecības vajadzības un prioritātes reto slimību jomā, apzināt iespējas tās sekmēt un veicināt starpdisciplīnu pieejas, kuras balstītas uz sadarbību un kuras papildus izskatītu valsts un Kopienas programmās.
8. Sekmēt valstu pētnieku piedalīšanos pētījumu projektos par retajām slimībām, kurus finansē visos attiecīgos līmeņos, tostarp Kopienas līmenī.
9. Iekļaut plānos vai stratēģijās noteikumus, kas paredzēti, lai sekmētu pētniecību reto slimību jomā.
10. Kopā ar Komisiju sekmēt to, lai attīstītu sadarbību ar trešām valstīm, kuras aktīvi pēta retās slimības, un plašākā mērogā sadarboties ar tām, lai apmainītos ar informāciju un dalītos ar zināšanām.

IV. SPECIĀLO ZINĀŠANU CENTRI UN EIROPAS REFERENCES TĪKLI RETO SLIMĪBU JOMĀ

11. Līdz 2013. gada beigām apzināt atbilstīgus valsts speciālo zināšanu centrus savas valsts teritorijā un apsvērt veicināt speciālo zināšanu centru izveidi.
12. Sekmēt speciālo zināšanu centru dalību Eiropas references tīklos, ievērojot valstu kompetenci un noteikumus par to apstiprināšanu un atzīšanu.

13. Organizēt tādu pacientu aprūpi, kas sirgst ar retām slimībām, nodibinot sadarbību ar attiecīgajiem ekspertiem un veicot profesionāļu un zināšanu apmaiņu valsts līmenī vai vajadzības gadījumā ar citām valstīm.
14. Atbalstīt informācijas un komunikāciju tehnoloģiju, piemēram, telemedicīnas, izmantošanu, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu piekļušanu nepieciešamajai īpašajai veselības aprūpei no attāluma.
15. Plānos vai stratēģijās iekļaut nosacījumus īpašo zināšanu un ekspertīzes izplatīšanai un to plūsmai, lai atvieglotu pacientu ārstēšanu netālu no dzīves vietas.
16. Mudināt veidot speciālo zināšanu centrus, pamatojoties uz daudzdisciplināru aprūpes pieeju reto slimību ārstēšanā.

V. SPECIĀLO ZINĀŠANU PAR RETAJĀM SLIMĪBĀM APKOPOŠANA EIROPAS LĪMENĪ

17. Vākt valsts speciālās zināšanas par retajām slimībām un veicināt to apkopšanu ar Eiropas partneru speciālajām zināšanām, lai atbalstītu:
 - a) paraugprakses apmaiņu diagnostikas līdzekļu un veselības aprūpes jomā, kā arī izglītību un sociālo aprūpi reto slimību jomā;
 - b) to, ka atbilstīgi izglīto un apmāca visus veselības aprūpes speciālistus, lai viņus informētu par šo slimību esamību un līdzekļiem, kas pieejami, lai šīs slimības ārstētu;
 - c) to, ka izstrādā medicīnisko apmācību jomās, kas saistītas ar reto slimību diagnozi un pārvaldību (piemēram, ģenētika, imunoloģija, neiroloģija, onkoloģija, pediatrija);
 - d) Eiropas pamatnostādņu izveidošanu diagnostikas testu un populācijas skrīninga jomā, tajā pat laikā ņemot vērā valstu lēmumus un kompetenci;
 - e) to, ka kopīgi izmanto dalībvalstu novērtējuma ziņojumus par zāļu reto slimību ārstēšanai pievienoto terapeitisko vai klīnisko vērtību Kopienas līmenī, kad tiek vāktas attiecīgas speciālās zināšanas un ekspertīze, lai

reto slimību pacienti ātrāk saņemtu zāles reto slimību ārstēšanai.

VI. PACIENTU ORGANIZĀCIJU LĪDZDALĪBA

18. Konsultēt pacientus un pacientu pārstāvjus par politiku reto slimību jomā un atvieglot pacientu piekļuvi atjauninātai informācijai par retajām slimībām.
19. Sekmēt pacientu organizāciju pasākumus, piemēram, izpratnes vairošanu, kompetences veidošanu un izglītošanu, informācijas un paraugprakses apmaiņu, sadarbības tīklu veidošanu un ļoti izolētu pacientu apzināšanu.

VII. ILGTSPĒJĪBA

20. Kopā ar Komisiju ar atbilstīgu finansēšanas un sadarbības mehānismu palīdzību censties nodrošināt tādu infrastruktūru ilgtspējību, kas saistīta ar reto slimību pētniecību, veselības aprūpi un informēšanu par tām,

AR ŠO AICINA KOMISIJU.

1. Līdz 2013. gada beigām un lai atļautu iesniegt priekšlikumus jebkādai gaidāmai Kopienas rīcības programmai veselības aizsardzības jomā, izstrādāt šā ieteikuma, kas adresēts Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai, īstenošanas ziņojumu, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, kurām būtu jāizskata ierosināto pasākumu efektivitāte un jāapsver turpmākās rīcības nepieciešamība, lai uzlabotu reto slimību slimnieku un viņu ģimenes locekļu dzīvi.
2. Regulāri informēt Padomi par turpmākajiem pasākumiem pēc Komisijas paziņojuma par retajām slimībām.

Luksemburgā, 2009. gada 8. jūnijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
Petr ŠIMERKA

ATZINUMI

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par priekšlikumu Padomes Regulai, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu

(2009/C 151/03)

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un it īpaši tā 286. pantu,

ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un it īpaši tās 8. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti, un it īpaši tās 41. pantu,

ņemot vērā 2008. gada 14. novembrī nosūtīto lūgumu EDAU sniegt atzinumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 14. punktu,

IR PIEŅĒMIS ŠO ATZINUMU.

I. IEVADA PIEZĪMES

1. Komisija 2008. gada 14. novembrī pieņēma priekšlikumu Padomes Regulai, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu, (turpmāk – “priekšlikums”). Komisija priekšlikumu nosūtīja EDAU, lai tas sniegtu atzinumu saskaņā ar Regulas (EK) 45/2001 28. panta 2. punktu⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti, OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

2. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma divus citus instrumentus kā daļu no zivsaimniecības tiesību aktu kopuma. Pirmkārt, Komisija pieņēma Paziņojumu par priekšlikumu Padomes Regulai, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu. Otrkārt, tā pieņēma arī Komisijas dienestu darba dokumentu (ietekmes novērtējumu), kas pievienots priekšlikumam Padomes Regulai, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu. Abi minētie dokumenti un priekšlikums veidoja dokumentu kopumu, ko nosūtīja EDAU atzinuma saņemšanai.

3. Kopējās zivsaimniecības politikas mērķis, kas izklāstīts Padomes Regulā (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽²⁾, ir garantēt ūdeņu dzīvo resursu izmantošanu, kas nodrošina noturīgus ekonomiskos, vides un sociālos apstākļus.

4. Ar priekšlikumu izveido Kopienas sistēmu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu kontrolei, uzraudzībai, pārraudzībai, inspekcijai un izpildei.

5. EDAU pauž gandarījumu par to, ka viņam ir lūgts sniegt atzinumu šajā jautājumā, un par to, ka priekšlikuma apsvērumos ietverta atsauce uz šo atzinumu, līdzīgi kā tas darīts vairākos citos tiesību aktos, par kuriem EDAU ir lūgts atzinums saskaņā ar Regulu (EK) 45/2001.

6. EDAU atgādina, ka 2008. gada 3. oktobrī tas sniedza neoficiālus komentārus par priekšlikuma projektu. Minētajos komentāros viņš uzsvēra, ka datu aizsardzības tiesiskais regulējums ir jāņem vērā ne tikai attiecībā uz personas datu nodošanu un apmaiņu, bet arī attiecībā uz tādu datu vākšanu.

⁽²⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

7. Visbeidzot, EDAU uzsver, ka šajā atzinumā izskatīti tikai daži priekšlikuma noteikumi, proti, 36. līdz 38. apsvērumi un 102. līdz 108. pants.

II. PRIEKŠVĒSTURE UN KONTEKSTS

8. Ir dažādi iemesli, kāpēc datu aizsardzības noteikumi ir svarīgi saistībā ar šo regulu. Pirmkārt, priekšlikumā paredzēta dažādu datu apstrāde, un dažos gadījumos tādus datus var uzskatīt par personas datiem. Piemēram, kad ir vajadzīga kuģa identifikācija, tajā parasti iekļauj atsauci uz kuģa kapteini vai viņa pārstāvi. Dažos priekšlikuma noteikumos ir skaidri uzsvērts, ka ir jāpaziņo kuģa īpašnieka vai kapteiņa vārds. Tādos gadījumos dati attiecas ne tikai uz kuģi, bet arī uz identificējamām personām, kas ietekmē to, kā kuģi izmanto un kā nodrošina kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu. Turklāt priekšlikumā ir paredzēta minēto datu nosūtīšana un informācijas apmaiņa gan starp dalībvalstīm, gan ar Komisiju vai Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru. EDAU arī norāda, ka priekšlikumā paredzēta apkopotu datu izmantošana atsevišķos gadījumos. Visos minētajos aspektos ir jāievēro datu aizsardzības tiesiskais regulējums.
9. EDAU ir gandarīts par to, ka priekšlikumā skaidri noteikts, ka Eiropas tiesisko regulējumu personas datu aizsardzības jomā (Direktīva 95/46/EK⁽¹⁾ un Regula (EK) Nr. 45/2001) piemēro personas datu apstrādei, ko, piemērojot regulu, veic dalībvalstis vai Komisija. Šie principi ir ietverti gan 36. līdz 38. apsvērumā, gan 104. un 105. pantā.
10. Neapšaubāmi, un kā noteikts apsvērumos, lai panāktu tiesisko noteiktību un pārskatāmību un lai nodrošinātu pamattiesību aizsardzību, it īpaši tiesības uz personas privātās dzīves un personas datu aizsardzību, ir vajadzīgi skaidri personas datu apstrādes noteikumi.

III. PERSONAS DATU AIZSARDZĪBA UN DATU KONFIDENCIALITĀTE

11. Priekšlikuma 104. pants attiecas tieši uz personas datu aizsardzību, bet 105. pants attiecas uz konfidencialitāti, dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu. Pirmais no

minētajiem pantiem attiecas uz Direktīvā 95/46/EK un Regulā (EK) Nr. 45/2001 noteiktajiem vispārīgajiem principiem, turpretī otrajā sīkāk izvērsti specifiski aspekti, kas attiecas uz apstrādātu datu konfidencialitāti.

12. EDAU ir gandarīts par ierobežojumiem un atsaucēm, kas abos pantos ietvertas attiecībā uz fizisku personu datu lietošanu un nosūtīšanu, ņemot vērā Direktīvu 95/46/EK un Regulu (EK) Nr. 45/2001.
13. EDAU vēlētos izteikt piezīmes par 104. panta 2. punktu, saskaņā ar ko *"fizisku personu vārdus nepaziņo Komisijai vai citai dalībvalstij, izņemot gadījumus, kad šāda paziņošana ir izteikti paredzēta šajā regulā vai ir vajadzīga, lai novērstu pārkāpumus, apsūdzētu tajos vai verificētu šķietamus pārkāpumus. Šā panta 1. punktā minētos datus nepārraida, ja vien tie nav apkopotu ar citiem datiem formā, kas neļauj tieši vai netieši identificēt fiziskas personas."* Pirmkārt, EDAU uzskata, ka 104. panta 2. punkta formulējuma lieki ierobežo aizsardzības darbības jomu. Tekstā būtu skaidri jānorāda, ka aizsardzība attiecas ne tikai uz fizisku personu vārdu nodošanu, bet arī uz citiem personas datiem⁽²⁾. Tālā viņš līdz pārskatīt minēto formulējumu, lai ietvertu šo aspektu. Turklāt EDAU ierosinātu grozīt arī punkta otro teikumu, lai tā sākums būtu *"Šajā pantā minētos datus..."*, lai nodrošinātu konsekveci, jo panta 1. punktā galvenokārt ir ietverta atsauce uz Kopienas tiesisko regulējumu personas datu aizsardzības jomā.
14. 105. pants attiecas uz konfidencialitāti un dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu. Šo noteikumu piemēro neatkarīgi no tā, vai datus var uzskatīt par personas datiem vai nē. 1. un 3. punktā, acīmredzot, nolūks ir izklāstīt vispārīgus konfidencialitātes principus, turpretī 4. pants ir paredzēts, lai dažos gadījumos sniegtu papildu aizsardzību, lai gan punkta priekšmets nav pilnīgi skaidrs. EDAU konstatēja, ka pastāv liela līdzība starp priekšlikuma 105. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu Regulā Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, kuru EDAU rūpīgi analizēja⁽³⁾. Minētās regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu plaši kritizēja par neskaidrību attiecībā uz precīzu saikni starp piekļuvi dokumentiem un tiesībām uz privātumu un personas datu aizsardzību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ Direktīvas 95/46/EK 2. panta a) punktā definēta kā "jebkura informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu." Tas ietver arī, piemēram, informāciju par personas darbībām un jebkādiem pasākumiem, kas veikti attiecībā uz personu.

⁽³⁾ Skatīt, piemēram, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2008. gada 30. jūnija atzinumu sakarā ar ierosināto Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, pieejams EDAU interneta vietnē.

Šo pantu arī apstrīdēja Pirmās instances tiesā⁽¹⁾. Pašlaik Tiesā ir iesniegta lietas pārsūdzība pēc būtības⁽²⁾. EDAU aicina Kopienas likumdevēju precizēt priekšlikuma 105. panta 4. punktu attiecībā uz paredzēto kaitējumu, kas varētu kavēt personas datu aizsardzību kopējās zivsaimniecības politikas sakarā, un attiecībā uz publiskas piekļuves sekām vai citiem attiecīgiem gadījumiem, kas ietverti šajā noteikumā.

15. EDAU ierosina Kopienas likumdevējam precizēt saistību starp 105. panta 4. punktu un 105. panta 6. punktu. Lai gan viens no minētajiem punktiem, šķiet, attiecas uz publisku piekļuvi un tās iespējamiem ierobežojumiem, turpretī otrs attiecas uz turpmāku tiesvedību un procedūrām, formulējums nenodrošina pietiekami skaidru atšķirību. Tas būtu vēl jāprecizē.
16. Neskarot Direktīvas 95/46/EK un Regulas (EK) Nr. 45/2001 piemērojamību, EDAU atzīst, ka personas datu aizsardzības izņēmumus un ierobežojumus var piemērot saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 13. pantu⁽³⁾. Tomēr EDAU vēlētos, lai Kopienas likumdevējs norāda īpašus gadījumus, kad tādus izņēmumus var izmantot, un lai precizē apstākļus, kuros tāda datu izmantošana var notikt, ja pašreizējā situācijā tas ir lietderīgi.

IV. VALSTS ELEKTRONISKA DATUBĀZE

17. Priekšlikuma 102. panta 3. punktā noteikts: "*Lai izveidotu 1. punktā minēto validācijas sistēmu, dalībvalstis izveido datorizētu datubāzi, ņemot vērā datu kvalitātes principu, kas piemērojams datorizētām datubāzēm.*"⁽⁴⁾ EDAU atzinīgi vērtē to, ka priekšlikuma 102. pantā īstenots datu kvalitātes princips⁽⁵⁾, paredzot, ka dalībvalstis izveido datorizētas datubāzes, kas dot iespēju identificēt zvejas kuģus vai uzņēmumus, attiecībā uz ko ir konstatēta atkārtota datu nekonsekvenca, un ļauj labot nepareizus datu ierakstus.
18. Datu kvalitātes principa īstenošanas pirmais piemērs ir datorizētas sistēmas vajadzīgās iezīmes. Saskaņā ar 102. panta 1. punktu, datorizēta sistēma ietver: procedūras, lai pārbaudītu visu saskaņā ar regulu reģistrēto datu kvali-

tāti; visu saskaņā ar regulu reģistrēto datu kontrolpārbaudes, analīzi un verifikāciju; procedūras, lai pārbaudītu visu saskaņā ar regulu reģistrēto datu iesniegšanas termiņu ievērošanu. Cits datu kvalitātes principa īstenošanas piemērs – 102. panta 2. punktā precizēts, ka validācijas sistēma nodrošina iespēju tūlīt konstatēt attiecīgo datu nesakrītību un nekavējoties attiecīgi reaģēt. EDAU uzskata, ka konsekventi reakcija būtu nesakrītību un novecojušu datu dzēšana. Tādēļ būtu jāievieš kāda automatizēta datu glabāšanas ilguma pārbaude, lai nodrošinātu, ka sistēmā neglabā nekonekventu informāciju.

19. Cits iemesls īpaši uzsvērt datu kvalitātes principa izpildi ir ietverts 103. pantā, kas attiecas uz datu paziņošanu no datorizētas datubāzes. Minētajā pantā paredzēts, ka Komisijai ir tieša reāllaika piekļuve katras dalībvalsts datorizētajai datubāzei un tā izmantojama jebkurā laikā bez iepriekšējas paziņošanas. Komisijas piekļuves mērķis tieši ir dot iespēju Komisijai kontrolēt datu kvalitāti.
20. Tomēr 103. pantā arī ir noteikts, ka Komisijai ir iespēja lejupeļādēt minētos datus par jebkuru laikposmu vai jebkuru kuģu skaitu. Šajā sakarā EDAU aicina Kopienas likumdevēju izvērtēt iespēju ieviest papildu noteikumus par kontroli saistībā ar informāciju, ko lejupeļādē Komisijas ierēdņi, kuri būs saskaņā ar regulā noteikto mērķi. Attiecībā uz tādu pieeju informācijai būtu jāievēro pašā regulā noteiktie ierobežojumi.

21. Viens papildu elements, kas būtu jāņem vērā šajā sakarībā attiecas uz faktu, ka pašlaik nekur nav norādīts konkrēts glabāšanas laiks tiem datiem, ko satur datorizētā datubāze. Tomēr priekšlikuma 108. pantā ir paredzēts, ka datorizētā datubāze ir daļa no datubāzēm, kas ir pieejamas valstu interneta vietņu drošā daļā. Ir noteikts tādu drošu daļu glabāšanas laiks (vismaz 3 gadi). Ņemot vērā turpmāk minētos komentārus par datu glabāšanas laiku valstu interneta lapu drošās daļās (šā atzinuma V sadaļa), Kopienas likumdevējam būtu arī jāparedz noteikumi par datu glabāšanas laiku valsts līmenī, un tos būtu jāglabā tikai tik ilgi, cik tas ir vajadzīgs regulas mērķiem, un tad tos būtu jādzēš. Tāds noteikums atbilstu Direktīvas 95/46/EK 6. panta e) punkta un Regulas (EK) Nr. 45/2001 4. panta e) punktam.

⁽¹⁾ 2007. gada 8. novembra spriedums, *Bavarian Lager* pret Komisiju, T-194/04. Divas citas lietas, kurās spriedums vēl nav pasludināts, attiecas uz to pašu jautājumu.

⁽²⁾ Izskatīšanā lieta C-28/08P, Komisija pret *Bavarian Lager*, OV C 79, 29.3.2008., 21. lpp.

⁽³⁾ Skatīt arī Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. pantu.

⁽⁴⁾ Teksts angļu valodā labots acīmredzamas kļūdas dēļ ("... is applicable").

⁽⁵⁾ Vispārīgu informāciju skatīt Direktīvas 95/46/EK 6. pantā.

22. Turklāt tādos gadījumos kā minētais Komisija apstrādātu datus (un dažkārt personas datus), un tas nozīmētu, ka tādām apstrādes darbībām būtu jāpiemēro Regula (EK) Nr. 45/2001. Komisijas veikta kontrole par to, kā tādus datus izmanto tās dienesti, varētu radīt vajadzību pēc EDAU veiktas iepriekšējas pārbaudes saskaņā ar Regulas

45/2001 27. pantu⁽¹⁾. EDAU aicina Komisiju izvērtēt iespējamo vajadzību ieviest iepriekšējas pārbaudes sistēmas paziņojumus.

V. VALSTU INTERNETA VIETNES

23. 106. pantā noteikts, ka katra dalībvalsts izveido oficiālu vietni, kas ir pieejama internetā un sastāv no publiski pieejamas daļas un drošas daļas. Attiecībā uz interneta vietnes drošo daļu, priekšlikuma 108. pantā noteikti principi par: sarakstiem un datubāzēm, kas tajā ietvertas (1. punkts); tiešu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, Komisiju vai tās izraudzītu struktūru (2. punkts); attāla pieeja, ko nodrošina Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai (3. punkts); lietotāji dalībvalstīs vai Komisijā, vai tās izraudzītā struktūrā, kuriem ir pieejami attiecīgie dati (4. punkts), kā arī datu glabāšanas laiks (vismaz trīs gadi) (5. punkts).

24. EDAU vēlētos Kopienas likumdevēja uzmanību vērst uz Direktīvas 95/46/EK 25. un 26. pantu, kas attiecas uz personas datu nodošanu trešo valstu iestādēm. Priekšlikuma 108. panta 2. punktā paredzēts, ka tīmekļa vietnes drošajā daļā katra dalībvalsts izveido ar zveju saistītu valsts līmeņa informācijas sistēmu, kas ļauj veikt tiešu elektronisku informācijas apmaiņu ar citām dalībvalstīm, Komisiju vai tās izraudzītu struktūru, *kā minēts 109. pantā*. Tomēr 109. pantā nav minēts izraudzītu saņēmēju saraksts, bet uzsvērts, ka iestādes, kas ir atbildīgas par regulas īstenošanu dalībvalstīs, sadarbojas cita ar citu, *ar trešo valstu iestādēm*, ar Komisiju un tās izraudzītu struktūru, lai nodrošinātu atbildību šai regulai.

25. EDAU uzskata, ka attiecībā uz trešo valstu iestādēm ir pretrunas starp 108. panta 2. punkta saturu un 109. pantu. Pirmkārt, ir minēts, ka trešo valstu iestādes sadarbojas ar dalībvalstīm, bet 108. pantā tās nav minētas. Otrkārt, EDAU vēlētos uzsvērt, ka, ja tādas sadarbības rezultātā ir paredzēts trešām valstīm nodot informāciju, būs jāievēro Direktīvas 95/46/EK 25. un 26. pants, it īpaši prasība, lai trešā valsts nodrošinātu pietiekamu aizsardzības pakāpi.

26. Attiecībā uz attālu pieeju (3. punkts), ko dalībvalsts nodrošina Komisijas ierēdņiem, EDAU atzinīgi vērtē to, ka tā ir balstīta uz elektroniskiem sertifikātiem, ko izveido Komisija vai tās izraudzīta struktūra.

27. EDAU atzinīgi vērtē to, ka 4. punktā noteikts, ka datu saņēmējiem jāievēro mērķa ierobežojuma princips un konfidencialitātes noteikumi. To īsteno, dodot piekļuvi datiem tikai konkrētiem lietotājiem, kam ir attiecīgas pilnvaras un dodot piekļuvi tikai tiem datiem, kas ir vajadzīgi, lai tie veiktu savus uzdevumus un darbības, nodrošinot kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu izpildi.

28. EDAU uzskata, ka būtu precīzāk jānosaka glabāšanas laiks (5. punkts), nosakot maksimālo glabāšanas laiku (ne tikai minimālo). Turklāt Kopienas likumdevējs varētu arī apsvērt iespēju izveidot obligātu noteikumu kopumu, lai nodrošinātu sadarbību un citus sistēmas drošības aspektus, iespējams, saskaņā ar priekšlikumā paredzētajiem mehānismiem (111. punkts). Šī piezīme ir saistīta arī ar šā atzinuma 21. punktu attiecībā uz glabāšanu datorizētā datubāzē (skatīt iepriekš izklāstīto).

VI. KOMITEJU PROCEDŪRA

29. Vairākos priekšlikuma pantos ir atsauce uz tā 111. pantu, ar ko īsteno komiteju procedūru (Zivsaimniecības un akvakultūras jautājumu komiteja – komiteju procedūra). Vairākas priekšlikumā ietvertās atsauces uz 111. pantu attiecas uz tehniskiem aspektiem, bet dažas skar datu aizsardzības aspektus. Piemēram:

— 103. pantā par datu paziņošanu paredzēts, ka dalībvalstis nodrošina, lai Komisijai jebkurā laikā bez iepriekšēja paziņojuma ir tieša, reāllaika piekļuve 102. pantā minētajai datorizētajai datubāzei. Komisijai ir iespēja lejupielādēt minētos datus par jebkuru laikposmu vai jebkuru kuģu skaitu. Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai, it īpaši standartizēta formāta izveidošanai 102. pantā minēto datu lejupielādei, pieņem saskaņā ar komiteju procedūru.

— 109. pantā paredzēts, ka dalībvalstu administratīva sadarbību (savā starpā un ar Komisiju) noteiks, izmantojot komiteju procedūru.

— Vēl viena atsauce uz komiteju procedūru ir 70. pantā, kas attiecas uz Kopienas inspektoratu sarakstu, ko izveido Komisija.

30. EDAU saprot, ka minēto pantu īstenošana būt atkarīga no konkrētu noteikumu pieņemšanas, izmantojot priekšlikuma 111. pantā paredzēto procedūru. Ņemot vērā to, ka tādi sīki izstrādāti noteikumi var ietekmēt datu aizsardzību, EDAU cer, ka pirms tādu noteikumu pieņemšanas tiks lūgts EDAU atzinums.

⁽¹⁾ Regulas (EK) 45/2001 27. panta 1. punktā paredzēta iepriekšēja pārbaude attiecībā uz "apstrādes darbībām, kas savu īpatnību, darbības jomas vai mērķu dēļ var īpaši apdraudēt datu subjektu tiesības un brīvības". 27. panta 2. punktā noteikti vairāki gadījumi, tostarp a) tādu datu apstrāde, kas attiecas uz aizdomām par izdarītiem nodarījumiem, un b) apstrādes darbības, kas paredzētas personas darbības izvērtēšanai.

VII. SECINĀJUMI

31. EDAU ņem vērā ierosmi izveidot Kopienas sistēmu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu kontrolei, uzraudzībai, pārraudzībai, inspekcijai un izpildei.

32. EDAU atzinīgi vērtē to, ka pašreizējā priekšlikumā ir ietverta atsauce uz privātumu un datu aizsardzību. Tomēr, kā izklāstīts šajā atzinumā, ir vajadzīgi daži grozījumi, lai nodrošinātu skaidras prasības gan dalībvalstīm, gan Komisijai par sistēmas datu aizsardzības aspektu ievērošanu.

33. Šajā atzinumā ietvertie secinājumi, kas būtu jāņem vērā, ir šādi:

— būtu jāpārskata 104. panta 2. punkts, lai ietvertu visus personas datus, ne tikai fizisku personu vārdus;

— būtu jāpārskata 105. panta 4. un 6. punkts par konfidencialitāti, dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu,

lai precizētu konkrētus gadījumus, kad minētos punktus piemēro;

— 103. pantā būtu jāiekļauj papildu noteikumi par Komisijas ierēdņu lejupielādētas informācijas kontroli;

— būtu jānosaka konkrēts datu glabāšanas laiks valstu elektroniskās datubāzēs un valstu interneta vietnēs;

— būtu jāievēro procedūras personas datu nodošanai trešām valstīm;

— izmantojot 111. pantā minēto procedūru, būtu jālūdz EDAU atzinums.

Briselē, 2009. gada 4. martā

Peter HUSTINX

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

II

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

KOMISIJA

Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK līguma 87. un 88. panta noteikumiem

Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2009/C 151/04)

Lēmuma pieņemšanas datums	1.4.2009
Valsts atbalsta numurs	N 356/08
Dalībvalsts	Dānija
Reģions	—
Nosaukums (un/vai saņēmējs)	Forhøjelse af støtte til elektricitet fremstillet ved biogas
Juridiskais pamats	Lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006. Ændringerne, som anmeldes, fremgår af lov nr. 505 af 17. juni 2008.
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Vides aizsardzība, Energotaupība
Atbalsta forma	Tiešā dotācija
Budžets	Plānotie gada izdevumi 150 milj. DKK; Kopējais plānotais atbalsta apjoms 3 000 milj. DKK
Atbalsta intensitāte	53 %
Atbalsta ilgums	2008.–2028.
Tautsaimniecības nozares	Enerģētika
Piešķirējstādes nosaukums un adrese	Energinet.dk (statsejet transmissionoperatør)
Papildu informācija	—

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidencialā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Lēmuma pieņemšanas datums	20.5.2009
Valsts atbalsta numurs	NN 23/09
Dalībvalsts	Dānija
Reģions	—
Nosaukums (un/vai saņēmējs)	Redningsstøtte til Fionia Bank
Juridiskais pamats	Lov nr. 1003 af 10/10/2008 Rameaftale mellem afviklingsselskabet og Fionia Bank af 22/2/2009.
Pasākuma veids	Individuāls atbalsts
Mērķis	Atbalsts nopietnu ekonomikas traucējumu kompensēšanai
Atbalsta forma	Aizdevums ar atvieglotiem nosacījumiem, Citi līdzdalības veidi pamatkapitālā
Budžets	Kopējais plānotais atbalsta apjoms 6 100 milj. DKK
Atbalsta intensitāte	—
Atbalsta ilgums	15.4.2009.–14.10.2009.
Tautsaimniecības nozares	Finanšu starpniecība
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Afviklingsselskabet til sikring af finansiel stabilitet A/S Dronningens Tværgade 4,1 1302 Copenhagen DANMARK
Papildu informācija	—

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Lēmuma pieņemšanas datums	25.5.2009
Valsts atbalsta numurs	N 185/09
Dalībvalsts	Itālija
Reģions	—
Nosaukums (un/vai saņēmējs)	Regime per il salvataggio e la ristrutturazione delle medie imprese in difficoltà
Juridiskais pamats	Delibera del Comitato Interministeriale per la Programmazione Economica n. 296 del 18/12/2008, Criteri e modalità di funzionamento del Fondo per il finanziamento degli interventi consentiti dagli Orientamenti U.E. sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione delle imprese in difficoltà.
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Grūtībās nonākušu uzņēmumu pārstrukturēšana
Atbalsta forma	Garantija
Budžets	Plānotie gada izdevumi 35 milj. EUR; Kopējais plānotais atbalsta apjoms 500 milj. EUR

Atbalsta intensitāte	100 %
Atbalsta ilgums	līdz 31.12.2013.
Tautsaimniecības nozares	Visas nozares
Piešķirējstādes nosaukums un adrese	Ministero dello Sviluppo Economico
Papildu informācija	—

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Lēmuma pieņemšanas datums	25.5.2009
Valsts atbalsta numurs	N 187/09
Dalībvalsts	Itālija
Reģions	—
Nosaukums (un/vai saņēmējs)	Regime per il salvataggio e la ristrutturazione delle medie imprese in difficoltà
Juridiskais pamats	Delibera del Comitato Interministeriale per la Programmazione Economica n. 296 del 18/12/2008, Criteri e modalità di funzionamento del Fondo per il finanziamento degli interventi consentiti dagli Orientamenti U.E. sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione delle imprese in difficoltà.
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšana
Atbalsta forma	Garantija
Budžets	Plānotie gada izdevumi 35 milj. EUR; Kopējais plānotais atbalsta apjoms 500 milj. EUR
Atbalsta intensitāte	100 %
Atbalsta ilgums	līdz 31.12.2013.
Tautsaimniecības nozares	Visas nozares
Piešķirējstādes nosaukums un adrese	Ministero dello Sviluppo Economico
Papildu informācija	—

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem

Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2009/C 151/05)

Lēmuma pieņemšanas datums	28.5.2009.
Valsts atbalsta numurs	N 248/09
Dalībvalsts	Itālija
Reģions	—
Nosaukums (un/vai saņēmējs)	Limited amounts of compatible aid under the Temporary Framework
Juridiskais pamats	Modalità di applicazione della comunicazione della Commissione europea – Quadro di riferimento temporaneo comunitario per le misure di aiuto di Stato a sostegno dell'accesso al finanziamento nell'attuale situazione di crisi finanziaria ed economica (Articoli da 1 a 3 e da 8 a 10)
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Atbalsts nopietnu ekonomikas traucējumu kompensēšanai
Atbalsta forma	Tiešā dotācija, Garantija, Parādu norakstīšana
Budžets	—
Atbalsta intensitāte	—
Atbalsta ilgums	līdz 31.12.2010.
Tautsaimniecības nozares	Visas nozares
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	All competent granting authorities in Italy
Papildu informācija	—

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Lēmuma pieņemšanas datums	28.5.2009.
Valsts atbalsta numurs	N 266/09
Dalībvalsts	Itālija
Reģions	—
Nosaukums (un/vai saņēmējs)	Temporary aid scheme for granting aid in the form of guarantees
Juridiskais pamats	Modalità di applicazione della comunicazione della Commissione europea – Quadro di riferimento temporaneo comunitario per le misure di aiuto di Stato a sostegno dell'accesso al finanziamento nell'attuale situazione di crisi finanziaria ed economica (Articoli da 1,2,4,8,9,10)
Pasākuma veids	Atbalsta shēma

Mērķis	Atbalsts nopietnu ekonomikas traucējumu kompensēšanai
Atbalsta forma	Garantija
Budžets	—
Atbalsta intensitāte	—
Atbalsta ilgums	līdz 31.12.2010.
Tautsaimniecības nozares	Visas nozares
Piešķirējstādes nosaukums un adrese	All competent granting authorities in Italy
Papildu informācija	—

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Lēmuma pieņemšanas datums	29.5.2009.
Valsts atbalsta numurs	N 268/09
Dalībvalsts	Itālija
Reģions	—
Nosaukums (un/vai saņēmējs)	Temporary aid scheme for granting aid in the form of loans with subsidised interest rate
Juridiskais pamats	Modalità di applicazione della comunicazione della Commissione europea – Quadro di riferimento temporaneo comunitario per le misure di aiuto di Stato a sostegno dell'accesso al finanziamento nell'attuale situazione di crisi finanziaria ed economica (Articoli da 1,2,5,8,9,10)
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Atbalsts nopietnu ekonomikas traucējumu kompensēšanai
Atbalsta forma	Procentu subsīdija
Budžets	—
Atbalsta intensitāte	—
Atbalsta ilgums	līdz 31.12.2010.
Tautsaimniecības nozares	Visas nozares
Piešķirējstādes nosaukums un adrese	All competent granting authorities in Italy
Papildu informācija	—

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Lēmuma pieņemšanas datums	3.6.2009.
Valsts atbalsta numurs	N 308/09
Dalībvalsts	Grieķija
Reģions	—
Nosaukums (un/vai saņēmējs)	Greek temporary Scheme for loan guarantees
Juridiskais pamats	The legal basis for the scheme are the following legal acts: Draft Ministerial Decision — TEMPORARY FRAMEWORK to support access to finance during the current financial and economic crisis in accordance with the Commission Communication of 22.1.2009, in order to release bank lending in Greece and facilitate access of companies to finance in response to the financial and economic crisis that led to insufficient provision of funding by the financial institutions and resulted in a serious disturbance of the entire economy in Greece. The legal basis for the Minister to adopt such Ministerial Decisions is Greek Law 2322/1995.
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Atbalsts nopietnu ekonomikas traucējumu kompensēšanai
Atbalsta forma	Garantija
Budžets	Kopējais plānotais atbalsta apjoms: 2 000 (in combination with N 309/09) milj. EUR
Atbalsta intensitāte	—
Atbalsta ilgums	līdz 31.12.2010.
Tautsaimniecības nozares	Visas nozares
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Ministry of Economy and Finance
Papildu informācija	—

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Lēmuma pieņemšanas datums	3.6.2009.
Valsts atbalsta numurs	N 309/09
Dalībvalsts	Grieķija
Reģions	—
Nosaukums (un/vai saņēmējs)	"Greek temporary scheme for subsidised interest rate"
Juridiskais pamats	Draft Ministerial Decision — TEMPORARY FRAMEWORK to support access to finance during the current financial and economic crisis in accordance with the Commission Communication of 22.1.2009, in order to release bank lending in Greece and facilitate access of companies to finance in response to the financial and economic crisis that led to insufficient provision of funding by the financial institutions and resulted in a serious disturbance of the entire economy in Greece. The legal basis for the Minister to adopt such Ministerial Decisions is Greek Law 2322/1995.

Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Atbalsts nopietnu ekonomikas traucējumu kompensēšanai
Atbalsta forma	Procentu subsīdija
Budžets	Kopējais plānotais atbalsta apjoms 2 000 (in combination with N 308/09) milj. EUR
Atbalsta intensitāte	—
Atbalsta ilgums	līdz 31.12.2010.
Tautsaimniecības nozares	Visas nozares
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Ministry of Economy and Finance
Papildu informācija	—

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

IV

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾

2009. gada 2. jūlijs

(2009/C 151/06)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,4049	AUD	Austrālijas dolārs	1,7525
JPY	Japānas jēna	135,95	CAD	Kanādas dolārs	1,6201
DKK	Dānijas krona	7,4460	HKD	Hongkongas dolārs	10,8879
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,85730	NZD	Jaunzēlandes dolārs	2,2168
SEK	Zviedrijas krona	10,8400	SGD	Singapūras dolārs	2,0377
CHF	Šveices franks	1,5235	KRW	Dienvidkorejas vons	1 783,80
ISK	Islandes krona		ZAR	Dienvidāfrikas rands	10,9708
NOK	Norvēģijas krona	8,9375	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	9,5974
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	HRK	Horvātijas kuna	7,2992
CZK	Čehijas krona	25,755	IDR	Indonēzijas rūpija	14 374,42
EEK	Igaunijas krona	15,6466	MYR	Malaizijas ringits	4,9452
HUF	Ungārijas forints	268,45	PHP	Filipīnu peso	67,569
LTL	Lietuvas lits	3,4528	RUB	Krievijas rublis	43,8009
LVL	Latvijas lats	0,7005	THB	Taizemes bats	47,900
PLN	Polijas zlots	4,3543	BRL	Brazīlijas reāls	2,7222
RON	Rumānijas leja	4,2062	MXN	Meksikas peso	18,4393
TRY	Turcijas lira	2,1489	INR	Indijas rūpija	67,3580

⁽¹⁾ Datu avots: atsauces maiņas kursu publicējusi ECB.

DALĪBVALSTU SNIEGTA INFORMĀCIJA

Paziņojums par minimālo augstumu mobilo sakaru pakalpojumu izmantošanai gaisakuģos (MCA pakalpojumi) Austrijas teritorijas daļās, ko Austrija paziņojusi saskaņā ar Komisijas Lēmuma 2008/294/EK 4. pantu

(2009/C 151/07)

Austrijas teritorijas daļās, kas atrodas dienvidos vai rietumos no savienojuma līnijas starp ģeogrāfiskajām koordinātām 13° 00' A garums/47° 55' Z platums – 16° 00' A garums/47° 52' Z platums – 16° 02' A garums/47° 31' Z platums – 15° 04' A garums/46° 39' Z platums, minimālais lidojuma augstums ir 5 000 m virs zemes.

Alternatīvi ir iespējams ieviest sistēmas, kas nosaka minimālo lidojuma augstumu 3 000 m virs zemes no augstākā punkta kvadrātveida laukumā, kura sānu malu garums ir 10 km vai vairāk, vai citas sistēmas, kas nodrošina vismaz līdzvērtīgu sauszemes mobilo sakaru sistēmu aizsardzību. Šādā gadījumā minimālais lidojuma augstums saskaņā ar Lēmumu 2008/294/EK ir 3 000 m virs zemes arī virs iepriekš minētajām Austrijas teritorijas daļām.

V

(Atzinumi)

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

KOMISIJA

Aicinājums iesniegt priekšlikumus – Programma Kultūra (2007.–2013. gads)**Programmas darbību īstenošana: daudzgadu sadarbības projekti; sadarbības pasākumi; īpašas darbības (trešās valstis); un atbalsts tām struktūrām, kas Eiropas līmenī darbojas kultūras jomā**

(2009/C 151/08)

IEVADS

Šis aicinājums iesniegt priekšlikumus ir pamatots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1855/2006/EK ⁽¹⁾ (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido programmu "Kultūra" (2007.–2013.), turpmāk tekstā saukta par "Programmu". Sīki izklāstīti šī aicinājuma iesniegt priekšlikumus nosacījumi ir pieejami Programmas (2007.–2013. gadam) rokasgrāmatā, kas publicēta *Europa* tīmekļa vietnē (skatīt VIII punktu). Programmas rokasgrāmata ir neatņemama šī aicinājuma iesniegt priekšlikumus daļa.

I. Mērķi

Programma ir izveidota, lai uzlabotu kopējo kultūras telpu Eiropas iedzīvotājiem, kas balstīta uz kopējo kultūras mantojumu, attīstot sadarbību kultūras jomā starp kultūras pakalpojumu sniedzējiem valstīs, kas līdzdarbojas šajā Programmā ⁽²⁾, ar mērķi sekmēt Eiropas pilsonības izvirzīšanu priekšplānā.

Programma ir paredzēta trīs noteiktu mērķu sasniegšanai:

- sekmēt kultūras nozarē strādājošo cilvēku starptautisko mobilitāti;
- atbalstīt kultūras un mākslas darbu un produktu starptautisko apgrozību;
- sekmēt starpkultūru dialogu.

Programmas pieeja ir elastīga un starpnozaru, kā arī uzmanība tajā vērsta uz to prasību izpildi, kuras sabiedriskās apspriešanas gaitā (kas vainagojās ar šīs Programmas izstrādi) pauduši kultūras pakalpojumu sniedzēji.

II. Daļas

Šis aicinājums attiecas uz šādām Programmas daļām:

1) Kultūras projektu atbalsts (1. daļa)

Kultūras iestādes saņem atbalstu projektiem, kas paredzēti pārrobežu sadarbības attīstībai un kultūras un mākslas pasākumu radīšanai un īstenošanai.

⁽¹⁾ OV L 372 27.12.2006 1. lpp.

⁽²⁾ Skatīt IV punktu.

Šī daļa ir paredzēta, lai palīdzētu dažādu valstu organizācijām, piemēram, teātriem, muzejiem, profesionālām apvienībām, pētniecības centriem, universitātēm, kultūras iestādēm un valsts iestādēm, kuras piedalās Programmā, sadarboties, lai dažādas nozares var strādāt kopā un paplašināt savu pārrobežu sadarbību kultūras un mākslas jomā.

Šī daļa ir sadalīta šādās četrās, turpmāk izklāstītās kategorijās.

1.1. daļa: Daudzgaļu sadarbības projekti (ilgst no trīs līdz pieciem gadiem)

Pirmā kategorija ir paredzēta daudzgadīgu starptautisku kultūras saišu izveidošanas veicināšanai, lai iedrošinātu vismaz sešus kultūras pakalpojumu sniedzējus no vismaz sešām piemērotajām valstīm sadarboties un strādāt nozarēs un starp tām, lai izstrādātu kopīgus kultūras pasākumus trīs līdz piecu gadu garumā. Finanšu līdzekļi ir pieejami robežās no EUR 200 000 līdz EUR 500 000, bet ES finanšu atbalsta līmenis nepārsniedz 50 % no kopējiem attaisnotajiem izdevumiem. Finansējums ir domāts, lai palīdzētu izveidot vai paplašināt projekta ģeogrāfiskās robežas, kā arī, lai tas būtu ilgtspējīgs projekts arī pēc finansējuma perioda beigām.

1.2.1. daļa: Sadarbības projekti (ilgst līdz 24 mēnešiem)

Otrā kategorija attiecas uz darbībām, kurās piedalās vismaz trīs kultūras pakalpojumu sniedzēji, kas sadarbojas nozaru un starpnozaru jomā, no vismaz trīs piemērotajām valstīm divu gadu laikā. Īpaša uzmanība pievērsta darbībām, kas paredzētas ilgtermiņa sadarbības veidu izpētei. Finanšu līdzekļi ir pieejami robežās no EUR 50 000 līdz EUR 200 000, bet ES finanšu atbalsta līmenis nepārsniedz 50 % no kopējiem attaisnotajiem izdevumiem.

1.2.2. daļa: Literāro tulkojumu projekti (ilgst līdz 24 mēnešiem)

Trešā kategorija attiecas uz atbalstu tulkošanas projektiem. ES atbalsts literārajai tulkošanai ir paredzēts, lai uzlabotu zināšanas par pārējo eiropiešu literatūru un literāro mantojumu, veicinot literāro darbu apgrozību valstu starpā. Izdevniecības var saņemt dotācijas daiļliteratūras tulkošanai un publicēšanai no vienas Eiropas valodas otrā Eiropas valodā. Finanšu līdzekļi ir pieejami robežās no EUR 2 000 līdz EUR 60 000, bet ES finanšu atbalsta līmenis nepārsniedz 50 % no kopējiem attaisnotajiem izdevumiem.

1.3. daļa: Sadarbības projekti ar trešām valstīm (ilgst līdz 24 mēnešiem)

Ceturtā kategorija ir domāta, lai atbalstītu tos sadarbības projektus kultūras jomā, kas paredzēti kultūras vērtību apmaiņai starp valstīm, kas piedalās Programmā un trešām valstīm, kuras ar Eiropas Savienību noslēgušas asociāciju vai sadarbības nolīgumus, ja sadarbības nolīgumos ir ietvertas klauzulas par kultūras jomu. Katru gadu viena vai vairākas trešās valstis tiek izvēlētas katram attiecīgam gadam. Katru gadu konkrētā(-s) valsts(-is) savlaicīgi, pirms pieteikuma iesniegšanas termiņa, tiek norādītas izpildģagentģras tģmekģla vietnģ.

Darbģbai jģrģda konkrģta starptautģska sadarbģbas dimensģja. Sadarbģbas projektos jģsadarbojas vismaz trģs kultģras pakalpojģmu sniedzģjiem no vismaz trģs piemģrotajģm valstģm, jģnotģiek sadarbģbai kultģras jomģ ar vismaz vienu organizģciju no izvģlģtģs treģsģ valsts un/vai tajos jģbģt paredzģtiem kultģras pasģkģmģm, kuri notģiek izvģlģtajģ treģģģ valstģ. Finanģu lģdzekģļģ ir pieejami robeģzģs no EUR 50 000 lģdz EUR 200 000, bet ES finanģu atbalsta lģmenģs nepģrsnģdz 50 % no kopģjiem attaisnotajģm izdevģmģm.

2) Atbalsts organizģcijģm, kuras Eiropas lģmenģ darbojas kultģras jomģ (2. daģa)

Kultģras organizģcijas, kuras Eiropas lģmenģ darbojas kultģras jomģ vai vģlas to darģt, var saņģmt dotģcijas savģm kģrtģjģm izmaksģm. Šģ daģa ir paredzģta tģm organizģcijģm, kuras sekmģ vienotas kultģras pieredzes ģjģtu ar patģesu Eiropas dimensģju.

Saskaņģ ar šģ daģu pieģķģrtģs dotģcijas ir atbalsts labģmsaņģmģjas organizģcijas pastģvģģas darbģbas radģtģm kģrtģjģm izmaksģm. Tas pamatģģģ atģķģiras no jģbkģrģm citģm dotģcijģm, kuras var tģkt pieģķģrtģs saskaņģ ar citģm šģs Programmas daģģm.

Saskaņā ar šo daļu piemērotas ir četras organizāciju kategorijas:

- a) Vēstnieki
- b) Atbalstīšanas tīkli
- c) Festivāli
- d) Politikas atbalsta struktūras kultūras darba kārtībai, sīkāk sadalītas divās apakškategorijās:
 - i) strukturētas dialoga platformas
 - ii) politikas analīzes sanāksmes

Ir pieejami maksimāli pieļaujamie finanšu līdzekļi (atkarībā no kategorijas, uz kuru iesniegts pieteikums), bet ES finanšu atbalsta līmenis nepārsniedz 80 % no kopējiem attaisnotajiem izdevumiem.

III. Piemērotās darbības un piemērotie pretendenti

Programma ir paredzēta projektu, organizāciju, reklamēšanas pasākumu un izpētes atbalstam visās kultūras nozarēs, izņemot audiovizuālo nozari, kurai ir paredzēta atsevišķa programma MEDIA ⁽¹⁾. Kultūras pakalpojumu sniedzēji, tostarp kultūras uzņēmumi, var piedalīties Programmā, ja tie darbojas bezpeļņas kultūras jomā.

Piemērotiem pretendentiem jābūt:

- valsts ⁽²⁾ vai privātai organizācijai ar juridisku statusu, kuras galvenā darbības joma ir kultūra (kultūras un radošās nozares); un
- birojam pēc juridiskās adreses ir jābūt reģistrētajam vienā no valstīm, kas piedalās šajā Programmā.

Fiziskas personas nav tiesīgas pieteikties uz dotācijām saskaņā ar šo Programmu.

IV. Piemērotās valstis

Piemērotās valstis saskaņā ar šo Programmu ir:

- ES dalībvalstis ⁽³⁾;
- EEZ ⁽⁴⁾ valstis (Islande, Lihtenšteina, Norvēģija);
- ES kandidātvalstis (Horvātija, Turcija un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika), kā arī Serbija.

Rietumbalkānu valstis (Albānija, Bosnija-Hercegovina un Melnkalne) var kļūt par piemērotām valstīm nākotnē, ja tiek noslēgts Saprašanās memorands attiecībā uz katras šīs valsts piedalīšanos Programmā ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ http://eacea.eu.europa.eu/media/index_en.htm

⁽²⁾ Par valsts organizāciju tiek uzskatīta jebkura organizācija, kurai kādu daļu no izmaksām pēc likuma sedz centrālā, reģionālā vai vietējā pašvaldība no valsts budžeta. Tas ir, šīs izmaksas tiek finansētas no valsts sektora līdzekļiem, kas iegūti saskaņā ar likumu no nodokļiem, sodiem vai nodevām – bez pieteikšanās procesa, kura rezultātā šīs organizācijas varētu arī nesaņemt finansējumu. Organizācijas, kuru pastāvēšana ir atkarīga no valsts finansējuma un kuras gadu pēc gada saņem dotācijas, bet attiecībā uz kurām ir vismaz teorētiska iespēja, ka attiecīgā gadā tās var nesaņemt finansējumu, tiek uzskatītas par privātām organizācijām.

⁽³⁾ Eiropas Savienības 27 dalībvalstis: Austrija, Beļģija, Bulgārija, Kipra, Čehijas Republika, Dānija, Igaunija, Somija, Francija, Vācija, Grieķija, Ungārija, Īrija, Itālija, Latvija, Lietuva, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Polija, Portugāle, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Spānija, Zviedrija, Apvienotā Karaliste.

⁽⁴⁾ Eiropas Ekonomikas zona.

⁽⁵⁾ Papildinformācija par notikumiem attiecībā uz šīm trešām valstīm tiks paziņota Izpildaģentūras tīmekļa vietnē: <http://eacea.ec.europa.eu>

V. Piešķiršanas kritēriji

- 1) cik lielā mērā ar projektu var radīt patiesu **Eiropas pievienoto vērtību**
- 2) darbību saistība ar Programmas **noteiktajiem mērķiem**
- 3) cik lielā mērā ierosinātās darbības tiek plānotas un var tikt veiktas veiksmīgi ar augstu **izcilības līmeni**
- 4) **partnerības kvalitāte** (tikai attiecībā uz 1.1., 1.2.1. un 1.3. daļām)
- 5) cik lielā mērā ar darbībām var **saražot produktus/panākt rezultātus**, ar kuriem tiek sasniegti Programmas mērķi
- 6) cik lielā mērā ierosināto darbību rezultāti tiek atbilstoši **izplatīti un veicināti**
- 7) **ilgtermiņa ietekme – ilgtspējība** (izņemot 1.2.2. daļu)
- 8) **starptautiskās sadarbības dimensija** (tikai attiecībā uz 1.3. daļu: sadarbības projekti ar trešām valstīm kultūras jomā)

VI. Budžets

Kopējais Programmas budžets 2007.–2013. gadam ir EUR 400 miljoni ⁽¹⁾.

Kopējās ikgadējās budžeta apropriācijas, tostarp darbībām, kas nav iekļautas Programmas rokasgrāmatā, var svārstīties no apmēram EUR 43 milj. līdz apmēram EUR 58 milj. – atkarībā no gada.

Pēc Komisijas ierosinājuma gada budžeta sadalījumu pa daļām (saskaņā ar turpmāk norādītajām aproksimācijām) apstiprina Programmu komiteja.

Paredzētais budžets 2010. gadā šādām daļām

1.1. daļa	Daudzgažu sadarbības projekti	EUR 18 140 264
1.2.1. daļa	Sadarbības projekti	EUR 17 900 000
1.2.2. daļa	Literāro tulkojumu projekti	EUR 2 700 000
1.3. daļa	Sadarbības projekti ar trešām valstīm	EUR 2 650 000
2. daļa	Atbalsts organizācijām, kuras Eiropas līmenī darbojas kultūras jomā	EUR 7 700 000

VII. Pieteikumu iesniegšanas termiņi

Daļas		Pieteikumu iesniegšanas termiņi
1. daļa	Kultūras projektu atbalsts	
1.1. daļa	Daudzgažu sadarbības projekti	2009. gada 1. oktobris
1.2.1. daļa	Sadarbības projekti	2009. gada 1. oktobris
1.2.2. daļa	Literāro tulkojumu projekti	2010. gada 1. februāris
1.3. daļa	Sadarbības projekti ar trešām valstīm kultūras jomā	2010. gada 1. maijs
2. daļa	Atbalsts organizācijām, kuras Eiropas līmenī darbojas kultūras jomā	2009. gada 1. novembris

⁽¹⁾ Trešās valstis, kas piedalās programmā, arī veic iemaksas programmas budžetā.

Plānojot pieteikumu iesniegšanu pieteicējiem jāņem vērā, ka gadījumā, ja pieteikumu iesniegšanas termiņš iekrīt nedēļas nogalē vai valsts brīvdienās pieteicēja valstī, termiņš netiek pagarināts.

Pieteikumu iesniegšanas termiņi nākamajiem gadiem saskaņā ar programmu: "Kultūra" ir tie paši kalendārie datumi, kas norādīti Programmas rokasgrāmatā.

VIII. Papildinformācija

Sīki izklāstīta informācijas par pieteikšanās nosacījumiem ir pieejama programmas "Kultūra" rokasgrāmatā šādās tīmekļa vietnēs:

Izglītības un kultūras ģenerāldirektorāts

http://ec.europa.eu/culture/index_en.htm

Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūra

http://eacea.ec.europa.eu/culture/index_en.htm

V *Atzinumi*

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

Komisija

2009/C 151/08

Aicinājums iesniegt priekšlikumus – Programma Kultūra (2007.–2013. gads) – Programmas darbību īstenošana: daudzgadu sadarbības projekti; sadarbības pasākumi; īpašas darbības (trešās valstis); un atbalsts tām struktūrām, kas Eiropas līmenī darbojas kultūras jomā 25

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri: 1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>